

Nie je sporné, že žalobkyňa bola u žalovaného v zamestnaní poistením povinnom od októbra 1920 do jasene roku 1929 a že sa v novembri 1929 vydala. Podľa toho však v prípade, že by bola bývala podľa vl. nar. čís. 16/1923 Sb. z. a n. poistená, bola by získala nielen aspoň 6 príspevkových mesiacov pred účinnosťou zákona č. 26/1929 Sb. z. a n., lež aj potrebných 30 príspevkových mesiacov podľa § 185 (1) cit. zákona, v dôsledku čoho jej nárok na výbavné bol by dôvodom po práve. Poneváž od nositeľa poistenia nedostáva sa jej tohoto výbavného jedine z dôvodu, že ju žalovaný k poisteniu neprihlásil, za škodu z tohoto opominutia jej vzniklú je žalovaný zodpovedný. Bolo preto treba uznať žalobný nárok dôvodom po práve.

Čís. 15072.

Kdy nemůže likvidátor veřejné obchodní společnosti zastupovati tuto společnost ve sporu; přijal-li likvidátor, jenž nemůže společnost zastupovati, přes to žalobu, aniž opatřil, aby se společnosti dostalo jiného zástupce, jest dán základ žaloby pro zmatečnost podle § 529 čís. 2 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 26. března 1936, Rv I 1146/34.)

Žalovaný Jaroslav V. podal žalobu proti firmě »G. a spol. v likvidaci v M.« k rukám likvidátora p. Josefa G. o zaplacení 63.499 Kč 70 h s přísl. Žaloba byla doručena k rukám Josefa G., kterýžto k prvému roku, stanovenému na den 5. prosince 1932 se nedostavil a proto na návrh žalobce — nyní žalovaného — Jaroslava V. byl vynesena kontumační rozsudek, kterýmž firma G. a spol. v likvidaci v M. byla uznána povinnou zaplatiti zažalovanou částku. Na základě kontumačního rozsudku vedl Jaroslav V. exekuci nejen proti firmě G. a spol. v likvidaci, nýbrž i proti veřejným společníkům Josefu M. a Karlu D., avšak nikoliv proti Josefu G., který jest taktéž veřejným společníkem zmíněné společnosti. Předmětem oné žaloby byla pohledávka, kterou udánlivě zapůjčil Josef G. firmě G. a spol. v M. v letech 1929 až 1930 a již dostoupila po částkách výše 63.499 Kč 70 h, kterou Josef G. postoupil dne 20. srpna 1932 Jaroslavu V. a o jejíž zaplacení byla firma G. a spol. Jaroslavem V. upomínána. Žalující strana (firma G. a spol. v likvidaci, zastoupená nyní v této žalobě nově ustanoveným likvidátorem Karlem D.) tvrdí, že o postupu pohledávky Josefa G. na žalovaného neměla vědomosti, že Josef G., likvidátor firmy v době podání žaloby ostatním společníkům firmy nic nesdělil ani o podání žaloby, ani o ustanoveném prvním roku, že Josef G. nedostavil se k prvnímu roku o žalobě, ustanoveném bez vědomí ostatních společníků firmy Karla D. a Josefa M. Tvrdí, že Josef G. vystupoval ve sporu jako žalobce nepřímý (cedent zažalované pohledávky i jako žalovaný), likvidátor firmy G. a spol., že v daném případě, kdy vymáhána byla proti firmě G. a spol. ve skutečnosti pohledávka likvidátora firmy, nemohl likvidátor firmy v rozepři té pro kolisi firmu zastupovati, že tudíž firma G. a spol. v likvidaci nebyla v rozepři té za-

stoupěna zákonným zástupcem a že proto řízení jest zmatečné z důvodů § 529 odst. 2 c. ř. s. Žalobě, podané z tohoto důvodu pro zmatečnost, bylo vyhověno nižšími soudy, odvolacím soudem z těchto důvodů: Josef G. jako postupující ručil žalovanému (§ 1397 obč. zák.) a měl proto, třebas nevystupoval ve sporu tom přímo jako žalobce, hmotný zájem na tom, aby spor vyhrál jeho postupník (odvolatel), čehož nejlepším důkazem je, že nechal dojiti proti odpůrkyni k rozsudku pro zmeškání a nemohl proto odpůrkyni, ježto se jeho zájmy se zájmy jejími střetly, zastupovati, nýbrž měl učiniti opatření, aby byl místo něho ustanoveno jiný likvidátor nestranný, jenž by byl mohl zájmy odpůrkyniny hájiti lépe, než je mohl hájiti on sám (čl. 134 obch. zák.). Zůstal-li Josef G. přes to zástupcem žalobkyně v jejím sporu s odvolatelem, pak jej nelze považovati za zástupce, jak to má na mysli zákon a věc má se právě tak, jako kdyby odpůrkyně ve sporu tom vůbec zastoupena nebyla. Pak však jde o případ § 529 (2) c. ř. s. a soud procesní proto nepochybil, když žalobě vyhověl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Po právní stránce odvolací soud věc správně posoudil, dolíživ náležitě zřejmý rozpor zájmů Josefa G., jakožto postupitele pohledávky žalované a zájmů jeho jako jediného likvidátora žalobkyně — postoupené dlužnice — a také správně dovodil, že v tomto případě bylo nutno žalobkyni ustanoviti jiného zástupce k řádnému hájení zájmů, neboť to vyžadovala zvláštní povaha případu. Poněvadž Josef G. přes uvedený rozpor zájmový žalobu přijal a neučinil žádných opatření, by žalobkyni se dostalo řádného a nestranného zástupce, právem dospěl odvolací soud k přesvědčení, že žalobkyně nebyla ve sporu vůbec zastoupena a že jsou tu dány předpoklady žaloby pro zmatečnost dle § 529 čís. 2 c. ř. s. a je lhostejno, že tento rozpor zájmů na straně Josefa G. nevycítil dovolatel při podání oné žaloby a nežádal o zřízení kolisního opatrovníka.

Čís. 15073.

I když oba žalovaní byli trestním soudem odsouzeni pro trestní čin spáchaný na žalobci, může jeden z nich v civilním sporu o náhradu škody dokazovati, že zranění žalobcovo bylo způsobeno druhým žalovaným.

(Rozh. ze dne 25. března 1936, Rv II 330/34.)

Žalobce přednesl, že žalovaní nezl. Ervín Sch. a nezl. Alois L. házeli po něm kamením a poranili ho na oku. Žalobou domáhá se na nich z toho důvodu náhrady škody. Nižší soud uznaly podle žaloby na solidární závazek obou žalovaných k náhradě škody a námitku žalovaného